

Mitä mieltä kaikessa tuossa, jos eivät sanat muotoaan löydä, saati siinä pitäydy vaikka löytäisivät. Mitä mieltä on kylmää rautaa takoa joka muotoaan ei muista. Onko tässä mitään mieltä, vain sanoja niitä arvailla, pyöritellä. Takoa siitä kylmästä raudasta. Jos lopulta se muoto on hauras, viallinen ja rikki. Vain kaunis harhakuva siitä ajatuksesta, vahvasta, ehjästä niin selvästä. Kenen on vastuu? Vastuu siitä vahingosta. Elämästä joka tuon kauniin harhan mukana pirstaloituu. Pelottava on se ajatus. Ajatus siitä mitä seuraa kun eivät sanat muotoaan löydä, saati siinä pitäydy vaikka löytäisivät. Kenties oikeampi jättää sanomatta, takomatta. Muotoa haurasta, viallista, rikkinäistä rakentamatta. Pitäytyä sanoissa noissa jotka muotonsa löytävät, muodossaan pysyvät ja jälkeensä jättävät ajatuksen vahvan, ehjän niin selvän.